اعتماد

یکشنبه ۱۴ آذر ۱۳۹۵
۴ ربیع‌الاول ۱۴۳۸، ۴ دسامبر ۲۰۱۶
سال چهاردهم، شماره ۳۶۸۵
۱۶ صفحه، ۱۰۰۰ تومان

ETEMAD
Sun, 4 Dec 2016
vol.14, No. 3685
16 Pages, 10000 Rials

سیاست

برای گفت‌وگو با روحانی صورت گرفت

فرستاده پوتین در تهران

۲

سیاست

ولایتی عضو هیات نظارت بر برجام:

آماده مقابله به مثل با تمدید تحریم هستیم

۲

بسیج جهانی علیه ریزگردها

قطعنامه مقابله با ریزگردهای عربی به پیشنهاد ایران در کمیته دوم مجمع عمومی سازمان ملل تصویب شد

گروه جامعه

قطعنامه مقابله با ریزگردها که با پیشنهاد و پیگیری ایران به سازمان ملل رفته بود، با مذاکره و اجماع دیگر کشورها در کمیته دوم مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید، اتفاقی که یک موفقیت بزرگ محیط زیستی برای ایران و دولت یازدهم محسوب می‌شود. این قطعنامه که به بررسی معضل ریزگرد در همه جهان می‌پردازد، با اجلاسی که در سال آینده با حضور ۵۰ کشور در ایران برگزار می‌شود، بندهای قطعنامه خود را نهایی خواهد کرد. بیابان‌زایی و معضل انتشار ریزگردها مساله‌ای است که نزدیک به یک دهه است شهرهای غربی و جنوب غرب ایران را تحت‌الشعاع قرار داده است. ریزگردهایی موسوم به ریزگرد عربی که بیشتر از کشورهای حاشیه خلیج فارس و کشورهای عربی وارد ایران می‌شود، از معضلاتی است که شهروندان استان‌های جنوبی و غربی کشور را درگیر کرده است و هرساله روزهای بحرانی را برای نقاط مختلف کشور و ساکنان آن شکل می‌دهد. ایران به عنوان کشوری که از این معضل بیشترین آسیب را می‌بیند هنوز نتوانسته حتی با رایزنی‌های دیپلماتیک گره‌ای از این گره کور بگشاید و همچنان مردم در این ناحیه هوای آلوده تنفس می‌کنند؛ اتفاقی که حالا با تصویب این قطعنامه در سازمان ملل می‌توان امیدهای جدیدی به حل آن داشت. رییس مرکز امور بین‌الملل و کنوانسیون‌های سازمان حفاظت محیط زیست با بیان جزییات این قطعنامه به «اعتماد» گفت: دو روز پیش در کمیته دوم سازمان ملل موضوع پیشنهادی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان دومین قطعنامه خاص پدیده ریزگردها موسوم به توفان‌های شن و ماسه و گردوغبار به تصویب رسید. این پیشنهاد با تلاش‌های یک سال گذشته از سوی ایران به ثمر نشست. مجید شفیع پور در ادامه به نخستین قطعنامه پیشنهادی ایران اشاره کرد و گفت: نخستین قطعنامه پیشنهادی ایران پیرامون مقابله با پدیده ریزگردها به عنوان یک چالش نوین زیست محیطی طی دهه گذشته که ...

صفحه ۱۳ را بخوانید

نظرخواهی «اعتماد» از فعالان سیاسی و نمایندگان مجلس درباره واکنش به تمدید تحریم‌ها

راه مقابله با بدعهدی امریکا

۶

دیوان عالی کشور حکم متهم ردیف اول پرونده نفتی را تایید کرد

حلقه دار در انتظار بابک زنجانی

«اعتماد» پرونده پرسروصدای بابک زنجانی را از ابتدا تا امروز مرور می‌کند

طرح: جمال رحمتی

۳

نگاه روز

عباس عبدی
روزنامه‌نگار

دانشجو و سیاست و شادی

به ظاهر ۱۶ آذر امسال قرار است که رنگ و بوی دیگری پیدا کند و به‌جای نقد و تحلیل سیاسی و حضور در عرصه عمومی، برنامه‌های شاد و خنده برگزار شود و در برخی از آنها به حاضرین نیز به قید قرعه جایزه داده شود. این اتفاق را چگونه می‌توان تحلیل کرد؟ آیا مثبت است یا منفی است؟ یکی از صاحب‌نظران از این پدیده استقبال کرده و از این طریق خود را در شادی دانشجویان شریک دانسته است. برخی دیگر در پاسخ نیز آن را نشانه ابتذال و نه لیبرالیسم دانستند. ولی واقعیت چیست؟ آیا این اتفاق را می‌توان نشانه بلوغ و تمایزیابی یا برعکس ابتذال نامید؟

به نظر می‌رسد که قضاوت کردن درباره چنین پدیده‌هایی در ایران قدری سخت و نیازمند گذشت زمان است. چرا؟ به این دلیل که سخت است باور کنیم که این نوع برنامه‌ها صرفا براساس خواست و اراده مستقل و خودجوش دانشجویان شکل گرفته است و هیچ اراده‌ای از بیرون دانشگاه و فراتر از دانشجو در آن دخالت ندارد. البته در این صورت هم نمی‌توان یکسره به چنین برنامه‌هایی برچسب زد و آنها را نادیده گرفت، بلکه باید منتظر بود و واکنش دانشجویان را دید. اگر با برخورد سرد یا منفی آنان مواجه شد، معلوم می‌شود که این ایده نه تنها از درون دانشجویان نجوشیده، بلکه زمینه‌ای هم برای استقبال از آن وجود نداشته است، ولی اگر با استقبال خوب یا نسبی دانشجویان مواجه شد، حتی اگر از سوی دیگران به دانشگاه تحمیل یا برنامه‌ریزی شده باشد، باز هم محل تامل خواهد بود که چرا و به چه دلایلی دانشجویان از آن استقبال کرده‌اند؟

فرض اولیه این است که این برنامه‌ها با برنامه بیرون از دانشگاه یا دانشجویان باشد، به ویژه اینکه هزینه‌هایی دارد که بدون حضور و حمایت نهادهایی فراتر از دانشجویان قابل تامین نیست. در این حالت باید پرسید که هدف این نهادها و دست‌های بیرون از دانشگاه در ترویج این برنامه‌ها چیست؟ چه نتایجی بر کارشان مترتب خواهد بود؟ جالب‌ترین نکته ماجرا این است که ۱۶ آذر در کنار ۱۳ آبان به نحوی نماد مبارزه با امریکا است و اگر به یاد داشته باشید، در سال‌های گذشته اصولگرایان بسیار کوشیدند که این روزها را زنده کنند، به ویژه آنکه به فضای ضد امریکایی نیز نیازمند بودند. اکنون هم که در آستانه حضور ترامپ در کاخ سفید هستیم بیش از پیش باید بر زنده کردن این خاطره تاریخی تاکید کنند، ولی چرا باید به جای آن، برنامه شادی و خنده برگزار کرد؟ یا مجوز انجام آن را داد و در عین حال خواهان ممانعت از حضور نایب‌رییس مجلس در دانشگاه شد! شاید به دلیل اینکه می‌خواهند اثرات دو ماه عزاداری محرم و صفر را جبران کنند. نمی‌دانم. ولی هر دلیلی داشته باشد، منجر به سیاست‌زدایی از دانشگاه و دانشجو می‌شود. امری که پس از سال ۱۳۸۸ و حتی پیش از آن آغاز شده بود و ایرادی هم ندارد. هرچند این سیاست‌زدایی متاسفانه به بهبود وضع علمی دانشگاه منجر نشده و کارکرد دانشگاه را با خطر مواجه کرده است. ولی خطر این سیاست‌زدایی برای ارزش‌های رسمی مورد توجه حکومت بسیار بیشتر از خطری است که برای اصلاح‌طلبان دارد. البته سیاسی بودن دانشگاه نیز برای نگاه رسمی حکومت، هزینه‌بر است و از آن استقبال نمی‌کنند، ولی سیاست‌زدایی از دانشگاه نیز عوارض فرهنگی اجتماعی خاص خود را دارد که مطلوب سیاست رسمی حکومت نیست و در صورت تحقق؛ از مواجهه با این عوارض گریزی ندارند. یکی از دلایل آنچه که آنان وادادگی در برابر قدرت‌های جهانی و امریکا می‌دانند و به‌شدت از این وادادگی نگران هستند، همین سیاست‌زدایی از دانشگاه و حوزه‌های دیگر است. فرض دیگر این است که پیشنهاد این برنامه از درون دانشجویان جوشیده باشد یا حداقل اگر هم از درون آنان نجوشیده باشد، در ادامه با استقبال آنان مواجه شود. در این صورت نباید نام آن را ابتذال گذاشت یا نشانه ابتذال دانست. این حق دانشجو است که چنین انتخابی را داشته باشد. کسانی که نسبت به این نگرش دانشجویان انتقاد دارند، باید خودشان هم پاسخگو باشند که کدام‌یک از عملکردهای‌شان موجب شده که دانشجویان در روز ۱۶ آذر برنامه‌های غیرسیاسی و شاد بگذارند؟ چرا باید اصولا سیاست را مبتنی بر مبارزه تعریف کرد و چون مبارزه هزینه دارد...

ادامه در صفحه ۱۵

تیترهای امروز

وزارت کشور اطمینان داد

از سخنرانی‌های مجوزدار در روز دانشجو حمایت می‌کنیم

۲

استقبال هاشمی از فعالیت حزبی مجمع ایثارگران اصلاح‌طلب

دوست‌نماها نفوذ کرده‌اند

۶

رییس مرکز مطالعات خاورمیانه وزارت امور خارجه در گفت‌وگو با «اعتماد»:

عده‌ای به دنبال امنیتی کردن رفتار منطقه‌ای ایران هستند

۸ و ۹

دبیر انجمن علمی روانپزشکان ایران در گفت‌وگو با «اعتماد»:

بسیاری از مردم اختلالات روانی را به رسمیت نمی‌شناسند

۱۰

نظام ارباب غایب
با سخنرانی داریوش رحمانیان علی‌اصغر سعیدی، حمید عبداللهیان و مصطفی عبدی

دچار نظریه‌زدگی هستیم

۷

یک تماس تلفنی دردسرساز

دونالد ترامپ در گفت‌وگو با رییس جمهور تایوان مناسبات واشنگتن - پکن را تحت‌الشعاع قرار داد

۱۱

نگاه فرهنگی

سید محمد بهشتی
فعال فرهنگی

چو عضوی به درد آورد روزگار / دگر عضوها را نماند قرار

چند ماهی از سونامی سال ۲۰۱۱ ژاپن نگذشته بود که در یک همایش بین‌المللی در فرانسه با زوجی ژاپنی آشنا شدم. از آنجا که همیشه ژاپنیان را به احساس مسوولیت اجتماعی خصوصا در بحران‌ها شناخته بودم در فرصتی مناسب بابت سونامی ابراز تاثر کردم ولی ایشان با بی‌اعتنایی گفتند که «آن سونامی مربوط به شرق ژاپن بود و ما در غرب زندگی می‌کنیم و خوشبختانه به ما آسیبی نرسید». این برخوردشان موجب حیرتم شد، ما در ایران هزاران کیلومتر غرب‌تر از ایشان بودیم و به درد آمده بودیم و ایشان با چند ده کیلومتر فاصله، در کلام‌شان «دردی» احساس نمی‌شد!

زلزله دی‌ماه ۱۳۸۲ بم، ایران را شوکه و دردمند کرد؛ زلزله سال ۱۳۹۱ ورزقان با اینکه مقیاس بم را نداشت گویی ایران را یکپارچه لرزاند و سیل خودجوش کمک از هر سوی ایران به سمت آذربایجان روان شد و نهادهای مردمی در آن بسیار پخته‌تر از بم عمل کردند؛ سانحه دلخراش برخورد دو قطار در سمنان به مراتب مقیاس کوچک‌تری از هر دو سانحه قبل داشت، ولی تالم عموم ایرانیان در آن به اندازه حادثه‌ای بزرگ بود.

اگر تا چند دهه پیش حتما باید رویدادی به وسعت دفاع مقدس می‌بود تا ایران همچون تنی واحد واکنش نشان دهد، پنداری هر چه جلوتر می‌آییم وضعیت ایران به فحوای سخن سعدی نزدیک‌تر می‌شود؛ یعنی فارغ از اینکه «مصیبت» به کجای آن «اصابت» کرده و چه اندازه بزرگ است، همه این پیکره یکباره دردمند و بی‌قرار می‌شود تا اینکه قرار و آرام دوباره به آن عضو بازگردد.

همه این واکنش‌ها در حالی صورت می‌گیرد که چند دهه‌ای است ایرانیان را متهم به بی‌مسوولیتی و قانون‌گریزی می‌کنیم. از جهتی این اتهام وارد است ولیکن: کدام قانونی می‌توانست مدیرعامل نجیب و کاردان راه‌آهن را مجاب کند که پس از این سانحه استعفا دهد درحالی که مدت‌ها بود که هیچ مدیری چنین واکنش مسوولانه و دردمندانه‌ای نشان نداده بود؛ چه قانونی از استاندار آذربایجان و مسوولان وزارت راه خواسته بود که به دیدار خانواده‌های بازماندگان تبریزی روند و از آنان دلجویی کنند. کدام مصوبه از مردم مهربان سمنان خواست که آغوش خانه‌های‌شان را به روی آسیب‌دیدگان باز کنند و بر زخم‌های‌شان مرهم‌هایی از محبت و همدردی بگذارند؛ کدام لایحه و قانونی می‌توانست همه مردم دردآشنای تبریز را وادارد که فارغ از اینکه عزیزی در آن سانحه از دست داده‌اند یا نه یکپارچه خود را صاحب‌عزا بدانند و پیکر این عزیزان را به بهترین وجه مشایعت کنند. اگر چند دهه‌ای است که انسجام و همدلی ایرانیان صرفا در بزنگاه‌های حوادث صعب و مصیبت‌بار رخ می‌نماید، روزگاری گوشه‌گوشه زندگی ایرانیان بر معنای «آدمیت» که سعدی بیان می‌کند مظهریت داشت، بی‌آنکه این نوع مسوولیت‌پذیری در هیچ مجلسی به تصویب رسیده باشد.

ادامه در صفحه ۱۶

نگاه دیگر

محمد درویش
فعال محیط زیست

پیروزی محیط زیستی ایران در سازمان ملل

این قطعنامه که در شمار معدود پیشنهاداتی است که ایران تاکنون در این سطح مطرح کرده و به تصویب اکثریت قریب به اتفاق اعضا قرار گرفته و پیش‌بینی می‌شود که در صحن نهایی مجمع عمومی هم به زودی به تصویب برسد، می‌تواند یک پیروزی مهم برای دستگاه دیپلماسی و محیط زیست کشور باشد. این قطعنامه می‌تواند توسعه منجر به تخریب غیرقابل جبران کشورهای آسیای جنوب غربی و خاورمیانه را نظارت و کنترل جدی‌تری کند. با توجه به اینکه سوریه، ترکیه، عراق، اردن، امارات، عربستان، قطر، کویت و بحرین عضو کنوانسیون مقابله با بیابان‌زایی و همچنین از اعضای کنوانسیون جهانی رامسر بودند، قاعدتا باید مطابق با برنامه اقدام ملی مصوب‌شان حرکت کنند و حرکت‌هایی را انجام ندهند که منجر به تخریب و کاهش توان اکولوژیکی منطقه شود. با تصویب این قطعنامه به نظر می‌رسد می‌توانیم فشار بیشتری به خصوص به دو کشور ترکیه و عربستان در منطقه وارد کنیم. یکی ترکیه است که حقابه بیشتری از آنچه مصوب بوده از دجله و فرات برداشت می‌کند، همین مساله باعث شده که تمامی تالاب‌ها و اراضی کشاورزی منطقه به چشمه‌های تولید گرد و خاک تبدیل شوند. با توجه به فقر شدید معیشتی مردم در سوریه و عراق، ناامنی‌ها افزایش یابد و جریان‌های تروریستی شکل بگیرد. علاوه بر اینها رشد جریان‌های تروریستی مثل داعش باعث شده امکانات فنی و نرم‌افزاری برای مهار چشمه‌های گرد و خاک و احیا و تثبیت ماسه‌های روان، نتواند به خوبی اتفاق بیفتد. همچنین عربستان سعودی در دهه آخر قرن گذشته و دهه نخست قرن کنونی...

ادامه در صفحه ۱۶

نگاه اجتماعی

غلامرضا ظریفیان
استاد دانشگاه

تخلف علمی را به توطئه بیگانه تقلیل ندهیم

مساله تخلف علمی را باید با دقت تحلیل کنیم. دیدگاهی وجود دارد مبنی بر اینکه پیشرفت علمی ایران خوب بوده است و بیگانه می‌خواهد این دستاوردها را کمرنگ کند. این سخن هرچند تا اندازه‌ای درست است اما تحلیل بر این مبنا و صرفا با نگاه وجود جریان توطئه‌آمیز ما را به مسیر غلطی می‌اندازد. نمی‌توان منکر این شد که توسعه علمی کشور بسیار قابل توجه بوده است، این توسعه را می‌توان با آمار و ارقام نشان داد، اعدادی که نشان‌دهنده رشد کشور در حوزه علمی، انتشار مقالات و توسعه تحصیلات تکمیلی و البته ابتکارات و اختراعات هستند، در این موضوع تردیدی وجود ندارد و آمارهای جهانی هم بر این موضوع صحه می‌گذارند. رشد علمی کشورمان اگر بی‌نظیر نبوده باشد قطعا کم‌نظیر است و الحق والانصاف می‌توان گفت که دانشگاهیان چه در دوره جنگ و چه پس از آن بار توسعه کمی و کیفی علوم حوزه‌های مختلف را بر دوش داشته‌اند. در این میان بیگانه‌ای که سر ستیز دارد حتما تلاش می‌کند این خوبی‌ها را کمرنگ کند اما اینکه برخورد کمیت‌گرایانه به خصوص در دوره هشت ساله دولت قبل یکسری آسیب‌ها به جامعه ما زد، اینکه این کمیت‌گرایی بدون توجه به زیرساخت‌ها و لوازم رشد علمی انجام شد دیگر ربطی به بیگانه ندارد. اگر مدام به فکر نقش بیگانه باشیم از ضعف‌های جدی توسعه کمی غافل می‌شویم، غافل می‌شویم از این واقعیت‌ها که نتوانسته‌ایم به اندازه کافی استاد مناسب تربیت کنیم، دانشگاه‌ها را تجهیز کنیم و در خصوص ضریب نفوذ مقالات با مشکل مواجه هستیم. این حقیقت را نمی‌توان کتمان کرد که در دانشگاهی مانند دانشگاه تهران مقاله‌فروشی می‌شود، پایان‌نامه فروشی می‌شود و هیچ کدام از این موارد ربطی به بیگانه ندارد.

ادامه در صفحه ۱۶

بدین وسیله از کلیه عزیزان

سران کشوری و لشکری، نمایندگان محترم مجلس، هیئت‌مدیره کانون وکلای دادگستری استان البرز، هیئت‌مدیره مرکز امور وکلای قوه قضائیه استان البرز، ریاست محترم دادگستری شهرستان فردیس، قضات محترم دیوانعالی کشور، قضات تجدید نظر استان البرز و تهران، ریاست و اعضای محترم شورای شهر کمالشهر، حضرات حجج‌الاسلام مصطفوی، قاسمی، شفاهی، بیات، اشرفی، سیدعیسی موسوی، شاهی عربلو، سیدحیدر جعفری، راسی و آقایان الیاس حضرتی، مسعود پزشکیان، غفار اسماعیلی، محبوب همتی، سلمان خدادادی، یدالله علیزاده، سیدفرید موسوی، اکبر سلیم‌نژاد، غلامحسین آزاد، عبدالله نصیری، عادل قاسمی، فرید نوروزی، اسماعیل جعفری، سردار علیزاده، غفور قاسمپور، محمد اسدی، سیدبشیر هاشمی‌نژاد و دکتر هومن نامور که با حضور یا پیام تسلیت برای درگذشت مرحوم حجت‌الاسلام عبدالحسین پذیرایی باعث تسلی خاطر بازماندگان گردیدند؛ کمال تقدیر و تشکر را دارد.

خانواده پذیرایی

برادر گرامی
حاج نریمان حسین زاده

مصیبت درگذشت پدر گرامیتان را تسلیت گفته، برای آن مرحوم غفران و آمرزش الهی و برای شما و بازماندگان صبر و سلامتی مسئلت داریم.

الیاس حضرتی - دکتر محبوب حضرتی - بهنام عزت نژاد
حسن صفری - حجج‌الاسلام هاشمی هشترودی - صدری
بایرامی - محمدپور - قیطرانی - سلطانی - نوراللهی - صادقپور
یوسفی - باقری و آقایان غلامرضا صفری امامی - عزیز صبوری
زمانشعار - خدانواز - بدرخانی - چارگامه - غفاری
فرضعلی زاده - جلالپور - نورانی - برادران محمدی

با ما در کانال تلگرامی گروه رسانه ای اعتماد باخبر باشید
@EtemadMedia

کالای شما را ما معرفی می‌کنیم
سازمان آگهی‌های روزنامه اعتماد
تلفن: ۶۶۱۲۴۰۲۵